

Martin Skokken.

MENIGHETSBLAD

FOR ORKDAL PRESTEGJELD

«Når dere søker meg av hele eders hjerte, vil jeg la meg finne av eder».

Nr. 6-7

JUNI — JULI 1953

3. årg.

Konfirmasjonssøndag.

«Herre, hvem skal vi gå til?», spurte Peter, da Jesus først hadde spurt apostlene om de ville gå bort fra ham. Han kunne ikke tenke seg muligheten av å gå bort engang.

Har dere kjære konfirmanter tenkt dere det?

Synes dere at det har vært et åk, det å lære Jesus noe mere å kjenne? Har det ikke vært en vinning? Har dere ikke sett ham tydeligere for dere? Grepet dere slik at dere fikk lyst til å lære ham enda bedre å kjenne?

Han har jo fortalt både dere og oss andre, hva ingen annen på jord har kunnet fortelle. Og det av den simple grunn at ingen annen har rede på det som ikke våre egne øyne og øren kan fortelle oss om dette som vi kaller «det oversanselige», det vil si: Gud, evighet, livet etter døden, frelse o.s.v.

Jesus kan fortelle oss både hvorfor vi kommer og hvor vi går hen, hele livets hemmelighet.

Og fordi det er så, sa også Peter: «Du har det evige livs ord».

Jesu ord er fulle av lykkelige hemmeligheter. Alle de som gjerne vil høre dem og rette seg etter dem, får stadig se nye og lykkeligere. Hjertet blir glad og rikt ved å ta imot dem og blir sterkt til å bære

sorger og skuffelser som livet ellers er rikt på.

Har dere råd til å gi slipp på det?

Peter hadde rik erfaring. Han husket sitt liv før han hadde lært Jesus å kjenne og etterpå. Det tålte jo ingen sammenheng. Før hadde det vært en endeløs kjede av ensformige dager. Etterpå hadde det vært å gå fra lys til lys, fra sannhet til sannhet og rikdom til rikdom. Og det var samværet med Jesus som hadde bevirket dette. Ikke noe annet.

Men så hadde han åpnet sitt hjerte for alt det han hørte også.

Og se, her er vi ved det viktige punkt: Den som ikke åpner sitt hjerte for Jesu ord, den får ingenting, og den bryr seg ikke om Jesus, etterat han er konfirmert og har fått alle presangene. Han vil gå bort fra Jesus etter konfirmasjonen og bli et fattig menneske. Hans hjerte blir ikke rikt på lykkelige hemmeligheter som Jesus betror ham.

Nettopp i disse dager er valgets stund for dere. Dere kan føle det godt selv også.

Hvad velger dere? Å, si som der står i den salmen dere har lest:

Konfirmantens nye rett.

Ved konfirmasjonen får de unge en ny rett. Ikke retten til å kjenne seg fri fra både Gud og kirken. Men retten til å få del i det herligste som Jesus Kristus har gitt sine venner på jord, nemlig hans hellige nattverd. Her kommer han oss i møte med alt han har vunnet for oss ved sin lidelse og død. Vi får syndenes forlatelse og det i hans eget liv. Som en gren får del i stammens liv og krefter.

Dere unge konfirmanter kan naturligvis ikke forstå alt dette hemmelighetsfulle ved nattverden. Men det gjør jo ikke vi voksne heller.

Og det gjør ingenting om vi ikke forstår.

Vi vet at dette måltid er kjærlighetsmåltid. Hele Jesu kjærlighet kommer oss imøte og når vi tar del i måltidet, får vi del i denne kjærlighet.

Og kjærligheten hans gjør oss lykkelige og villige til å vise

«Din, o Jesus, din å være
Er min lyst og all min ære,
Din i liv og din i død,
Derfor vil jeg gjennomstride,
I ditt fotefar vil jeg skride,
Følge deg, som du meg bød.

kjærighet igjen, både til ham og til alle mennesker.

Kan der vel tenkes noe gildere?

Vær ikke redd for å komme! Han lengter så etter å få velsignet dere med sin kjærighet. Og den som kommer til ham, vil han ikke støte bort.

Konfirmantene

i Orkland 1953.

Bjørn Løkken
Egil Kjell Otervik
Erling Joralf Aamot
Johan Mo
Kjell Jorleiv Asbøll
Kolbjørn Knudsen
Lars Andreas Ingdal
Leif Einar Løseth
Magne Haugen
Ola Haugen.

Annbjørg Øverby
Astrid Bakken
Bjerg Svorkmo
Bjerg Vormdal
Dagrun Ekseth
Ellen Oddrun Ljøkjel
Eva Oddveig Høstun
Inger Johanne Brattset
Jorhild Lie
Jorhild Nergård
Jorhild Kristine Bjørndal
Kjellaug Bjerg Barbo
Kjellaug Hallfrid Bakken
Marit Ellen Holte
Oline Rye
Solveig Dahl
Solveig Opøyen
Turid Bredeesen
Unni Kjelfrid Røttereng.

Konfirmantene

i Orkdal 1953.

Arne Dahl
Arvid Koksæter
Arnljot Kvåle
Asbjørn Andøl
Asbjørn Kåre Berg
Asbjørn Rian
Audun Eirik Skjetne
Bjørn Jakobsen
Eilif Bjarne Sandvik
Eivind Asbjørn Kurås

Geir Reidar Bakken
Gudmund Arnulf Søderlund
Hallvard Morken
Herbert Arnold Hansen
Hjørleiv-Magnar Fagerholt
Jarle Evjen
Johan Gjøås
Johannes Hansen
Jostein Vuttudal
Kai Olav Dyrkoren
Karl Kristian Mo
Lars Blåsberg
Magne Sivert Ljøkjel
Olav Skjenald
Oliver Hjalmar Sundli
Petter Inge Fergestad
Sivert Ingar Blåsmo
Steinar Magne Kvernød
Svein Øye
Tomas Evjen
Torgeir Sigmund Vatslag.

Åshild Hoås
Astrid Olaug Reitan
Astrid Jorunn Haltli
Astrid Svorkmo
Astrid Bjørndal
Auhild Irene Husby
Bjerg Kristine Aunemo
Bjerg Hildeborg Krokstad
Bjerg Dreier
Borgny Fossum
Else Synnøve Løkken
Grethe Forvemo
Gudbjørg Sofie Hollum
Gunnhild Edith Røhmesmo
Gunnhild Oddveig Bakk
Gunnhild Bentsen
Hjørdis Skjenald
Ida Rian
Inger Ebbesen
Jorunn Margrethe Blokum
Kari Syrstad
Klara Borgny Skorild
Maren Sognli
Margrethe Hagan
Mary Johanne Mo
Oddbjørg Margrethe Solem
Paula Helene Sivertsen
Ragnhild Johanne Sivertsen
Randi Birgitte Svendsen
Reidun Sommervold
Sigrid Dyndal
Valborg Ødyn.

I feriemånedene

juli og august kommer det ikke ut noe nr. av menighetsbladet. Neste nr. kommer først på september.

Når det gjelder gudstjenestene henvises til lokalavisen.

Kan dette gå godt?

Det er min erfaring både fra meg selv og andre at i den første tiden etter at et menneske har tatt imot troens gave, er blitt omvendt, da lever de i en engstelig-forundret tilstand: kan dette gå godt, kan jeg klare det? Man gransker seg selv og avleser med omhu sin egen tilstand, tar pulsen som om man var feberpasient. Føler man seg glad og lett så er alt bra. Føler man seg trist - og særlig når man gjør den oppdagelse som Hebreerbrevet skriver om: at «synden henger så fast ved oss» - da blir man mismodig og fristes til å tro at hele omvendelsen bare var en innbildning.

Hva er det da som er i veien? Jo, at vi enda ikke kan få oss til å tro det som virkelig er tro, til å fatte det som bare troen kan fatte: at menneskenes frelse er et verk virket av Gud, uten menneskers medvirken, den gang da troen var blitt umulig fordi Jesus var naglet til et kors - inntil den på ny ble skjenket disiplene som en gave av Guds allmakt ved Jesu oppstandelse. Men Gud skje lov, etter hvert lærer man det.

Man lærer troens grunnlov: Å trøste på Gud. Man lærer at Gudsrikets dyrebare gave er den daglige syndenes forlatelse som fornyer oss. «Og kan jeg ikke komme med min seier, så kan jeg komme med mitt nederlag».

Man får visshet om at vil jeg bare hver dag overlevere meg og mitt til Gud, så vil han sørge for at også jeg elendige menneske skal bære troens frukter.

Ronald Fangen.

Prostimøtet i Geitastrand.

Prostimøtene er et bindeledd mellom soknerådene i hele prostiet, og for den saks skyld også for prestene. En gang for året samles alle prostiets sokneråd og prestene, til et møte i et av prestegjeldene. Møtene går på omgang. En samles alltid på årets vakreste tid: sist i juni.

I år innbød Geitastrand til møte 25. juni. Også denne dagen ble en av de skjønne dager vi har hatt så mange av i sommer. Naturen sto i festskrud. Ikke engang den forfriskende lille juni-skur manglet. Som møtelokale bruktes Geitastrands vakre lille kirke. Etter restaureringen ble den en liten perle. Farger og form danner fin samklang. Huset er et vakkert eksempel på hva en liten kommune kan makte når vilje og interesse er til stede.

Møtet begynte kl. 11: Sokneprest Stubbraaten, Rennebu, åpnet samværet. Formiddagens emne var «Menighet og Organisasjon». Den geistlige innlederen sviktet. Men legmannen, sekretær P. Morken, kom, og skuffet ikke. Etterpå drøftet en det vanskelige emnet.

Geitastrandingene hadde sørgget utmerket for det legemlige tarv hos møtelyden. Måltidene ble servert i ungdomshuset. Der ventet de innbydende bordene og en smilende og snill betjening.

Om ettermiddagen fortalte dr. teol. res. kap. Godal, Trondheim, om Den lutherske verdenskongress i Hannover siste sommer. Det var interessant slik å få slått opp vinduet til Europa. Foredragsholderen fengslet tilhørerne tross varmen og sommerbrisen utafør veggene.

På ettermiddagsmøtet ble sokneprest Stubbraaten gjenvalt til formann for prostimøtene, og hjeprest Østerås, Meldal, til sekre-

tær. Møtet sluttet med nattverds-gudstjeneste om kvelden. Prestene Hatlebrekke og Olsen forrettet, og sistnevnte holdt nattverdalen.

Det var en god og rik dag med et intimt samvær. Det trenges at vinkvistene ranker seg sammen. Oppmøtet kunne ha vært bedre, men det kunne ha vært dårligere og. De som kom angret det ikke.

O.

BIBELN -

en bok for ungdommen.

Det er ofte blitt pekt på at bibelen taler mere enn noen annen bok om ungdommen. I verdenshistorien omtales de unge bare sjelden. Men i bibelen møter vi unge mennesker nesten på hver side. Snart skildres de mere inngående, snart får vi bare noen øyeblikksbilleder av dem, men alltid lønner det seg å stifte bekjentskap med dem. Den hellige skrift sysselsetter seg så meget med ungdommen, fordi den regner ikke bare med hvad et menneske er, men også hvad det kan bli. Bibelen ser på mulighetene hos de unge og venter at disse skal bli virkeliggjort.

Men bibelen forstår også de unge. Den kan skildre deres innerste følelser, deres lengsler og kampe som ingen annen bok. Og den kan vise hvor våpnene skal hentes i livets svære strid, ja - bibelen er selv det rike rustkammer.

Men så må vi spørre: Kjenner også ungdommen sin bibel? Kjenner vi den bok som kjenner oss så godt og tilbyr oss «fremtid og håp»? (Jerem. 29, 11).

Det hadde jo vært det naturlige.

ge. Dessverre finner vi at så er det ikke overalt.

Det er bra når de unge kan sette seg ned ved siden av en eldre erfaren venn og får råd hos ham. Den beste rådgiver vi kan få i livet er bøkenes bok, prøvet som den er gjennom tidene. Alt annet blekner ved siden av den.

I Jesu Kristi fotspor går også idag en lang rekke av unge menn og kvinner som bekjenner ham som sin Herre og Konge. Bibelen er en «lykte for deres fot og et lys på deres sti». Daglig «søker de etter i Herrens bok og lærer» (Jes. 34, 16). De lengter etter å lære ham å kjenne mer og mer for han er deres «Alfa og Omega», deres alt.

Denne ungdomsskare går fra seier til seier, fra kraft til kraft; for Herren går foran dem med seierens banner. Og engang vil de gå gjennom «rettferdighetens porter» inn i den hellige stad og trø frem for Gud på Sion.

Unge venn, slutt deg til skaren.

Nådens rett.

Dette er kanskje den uhyggeligste forblinding som finnes: - Når Guds tilgivelse blir noe selvfølgelig for en. Når man tenker: Gud kan da ikke gjøre annet, - han må så å si for anstands skyld, fordi han nå engang er vår skaper - han kan ikke annet enn tilgi oss.

Guds tilgivelse som selvfølgelig - det er den verste blasfemi. Vi skulle vite at det står i Guds frie handlemåte å tilgi oss eller ikke. Nettopp det er hans kongelige myndighet: - Benådningsrett. «Jeg forbarmer meg over hvem jeg vil, og jeg er nådig mot hvem jeg vil». Ikke tilgivelsen er selvfølgelig, men dommen. Det sier også vår egen samvittighet oss.

Emil Brunner.

MENIGHETSBLAD

FOR ORKDAL PRESTEGJELD

Utgitt av Orkland sokneråd.

Utk. hver måned unntatt juli og august. Sendes gjennom posten til alle hjem i prestegjeldet, og til alle utenbygdsboende som vil ha bladet.

Kontingent kr. 4.- pr. år.

Redaktør: **Res. kap. Leergaard.**

Medvirkende: **Prost Dr. A. Skrondal** og **pastor O. Olsen.**

Kasserer: **lærer Nils Ofstad.**

For Orkanger:

Anton Hoff og Nik. Konstad.

For Orkdal:

Frk. Ingeborg Krogstad.

For Orkland:

lærer Nils Ofstad.

Menighetsbladets trykkeri:

SVORKMO PRENTEVERK.

Søker du visdom?

Kanskje det er noen av leserne som ikke tror på Gud. Til dere vil jeg si: Anta for et øyeblikk at vi som tror på Gud har rett, at det altså virkelig er en skaper. Da må vi helt logisk gå ut fra at skaperen har hatt et mål og en hensikt med alt det som er skapt. Og da må kunnskapen om denne hensikt og om hvordan den skal virkeliggjøres være selve den fullkomne visdom som løser alle gåter og som aldri tar feil av vegen. Gud, skaperen, må sitte inne med all visdom og kunnskap. Det kan ikke tenkes noen kunnskap og visdom som skulle overgå Guds. Han kjenner alt, for han har selv skapt det.

Men hvis Gud ikke er til, da må alt være tilfeldig uten plan og mål og hensikt. Da kan det heller ikke eksistere noen fullkommen visdom. Er det ingen Gud, strever vi forgjeves etter visdom og klarhet. Men er Gud til, så vet vi hvor visdommen og hjelpen er å finne. Som det heter i den hundre og ellefte sal-

NYTT fra Orkanger.

Om du i alminnelighet ikke er noen flittig kirkegjenger, så vil det ofte være slik at når du kommer til et fremmed sted, er kirken og kirkegården det første du ser etter og ser på. Og gjerne bedømmer du stedet og folket etter inntrykket du får.

Det er derfor hyggelig å høre at fremmede som besøker Orkanger gir uttrykk for beundring både over kirkehuset og kirkegården. Visstnok er ikke kirken så stor og ruvende, men den ligger der nett og velstelt, harmonisk i bybildet.

Så sent som i 1950 ble kirken oppusset både inn- og utvendig. Et lenge følt savn ble samtidig avhjulpet. Det ble innredet venterum til bruk under barn-dåper. Det kunne manganen gang være kalt nok vinters dag å holde til i kirkegangen. Orkanger Vel har gjennom alle år lagt ned et stort arbeid for kirken.

Parkanlegget foran kirken pyn-ter svært opp. Plenarrangementene og beplantningene danner en lun og verdig ramme om kirken og bautasteinen over krigens ofre, som er plasert her. Dette partiet skal nok med tiden bli vakrere når Arbeiderforeningen, om forhåpentlig ikke alt for lenge, blir fjernet. Kommunen er i kontakt med Arbeiderforeningen om saken. Da blir kirkebaken forlenget nedover mot Handelssamlaget. Området bak kirken blir gjort istand i sommer. Herredsstyret gjorde forleden

me: Å frykte Herren er begynnelsen til visdom. Ved troen kommer vi i forbindelse med den eneste som sitter inne med all visdom.

Erling Wikborg.

vedtak om at all gravlegging på den gamle kirkegård skal opphøre. Den nye kirkegården ble ifjor sommer utvidet med hele 9 mål. Her skal det nye gravkapellet stå. Det er tanken å komme igang med reisingen allerede i høst. Tegningene er utført av arkitekt Tverdahl, og anbudsinnbydelse er utsendt i disse dager. Det er forutsetningen at kapellet skal gi rum for krematorium, men dette blir nok ikke gjort istand i første omgang. Siden 1945 har Orkanger kommune brukt vel kr. 50.000,- til vedlikehold av kirke og kirkegårder. At bevilgningene har gitt så synlige og tilfredsstillende resultater, skyldes ikke minst interessert og godt arbeide av soknerådets formann, pastor Olsen og kirkevergen, arbeidsformann Antonsen.

En får også inntrykk av at stedets befolkning setter pris på det som er gjort, og vedlikeholdet av gravstedene og kirkegårdene er meget godt.

K. L.

Du finner hva du søker.

Bibelen svarer hvert menneske og hver tid slik som den spørrende fortjener det. Vi vil i Bibelen finne nettopp så meget som vi søker, stort og guddommelige, småtterier og historie, hvis vi søker småtterier og historie - ingenting hvis vi ingenting søker. De hungrige blir mette, de mette får ingenting.

Kari Barth.

Et budskap fra dødsleiet.

Gud gir nåde til å dø med frimodighet.

Mens pastor Sigurd Opdahl som døde før jul, lå på sykeleiet og visste at han skulle dø, sendte han en stillferdig og gripende hilsen til sin menighet gjennom menighetsbladet (Frue menighet i Trondheim), hvor det bl. a. heter:

Dere som har sittet under min prekestol husker nok hvor ofte jeg talte om at Guds nåde får vi ikke på forskudd. Vi får bare nåde fra dag til dag. Men vi har så lett for å ville ha all nåde på forskudd, også nåden til å dø. Når vi merker at vi ikke har den, blir vi lett engstelige og tenker: Jeg kan jo ikke være en kristen jeg som ikke har nåde til å dø? Når jeg talte slik, var det først og fremst en preken til meg selv. For ofte kom de tankene for meg: Vil Gud kunne gi deg, som har så skrøpelig tro, nåde til å dø?

Nå har jeg merket meget ri-

Kirkebokføring av hjemmedøpte barn.

Det har hersket en del uklarhet om kirkebokføring av hjemmedøpte barn. Til orientering meddeler departementet:

I brev av 7. april 1921 til Agder biskop har dep. uttalt at hjemmedåp utført av prest skal innføres med løpenr. i kirkeboken for det sogn der dåpen har funnet sted. En viser også til rundskriv av 13. november 1945 der samme regel er forutsatt, jfr. avsnitt III, 1. Dåp.

Dersom foreldrene (moren) er bosatt i annet sogn, sendes melding til kirkebokføreren på hjem-

kere enn jeg kunne tenke meg, at Gud kan gi nåde til å dø. Helt siden jeg ble syk, har Gud tatt fra meg all frykt, og det har han gjort bare av den ufortjente nåde som Kristus har åpnet vegen til. Når jeg nevner dette, er det fordi alle dere kristne som står med tanken om at troen ikke holder til det siste, skal få hjelp til å leve i frimodighet og tenke på døden i frimodighet.

Det vi venter for vårt folk og vår by og vår menighet er en vekkelse, kanskje av en helt ny art, - hvor troen og kjærligheten blir smeltet sammen, på ny. - Hvis jeg skulle ønske noe for alle dere, kjente og ukjente, måtte det bli at dere blir grepet av troen og av kjærligheten. - Gud gi at hver av dere kan finne den freden i Kristus som ingen kan ta fra dere.

Med kjærlig hilsen,

Deres glade

Sigurd Opdahl.

stedet som fører dåpen inn uten nr. Hjemmedåp stadfestes i alle tilfelle i kirken.

Er hjemmedåp (nøddåp) utført av andre enn presten, føres den ikke inn i kirkeboken før stadfestelsen har funnet sted unntagen når barnet dør før det er brakt til kirken.

Gud ser.

Gud ser deg! skrev en ung mann foran seg der hvor han arbeidet. Hver dag talte han og arbeidet han under bevisstheten om Guds nærhet, og hans motto virket også på hans ugudelige kamerater.

Budene i evangeliet.

- 1. Det største bud.**
«Du skal elske Herren din Gud, av hele ditt hjerte og av hele din sjel og av hele din hu». Matt. 22, 37.
- 2. Det store bud.**
«Du skal elske din neste som deg selv». Matt. 22, 39.
- 3. Det nye bud.**
«Elsk hverandre, liksom jeg har elsket eder». Joh. 13, 34.
- 4. Det vanskelige bud.**
«Elsk eders fiender, velsign dem som forbanner eder, gjør vel mot dem som hater eder, og be for dem som forfølger eder». Mat. 5, 44.
- 5. Det gylne bud.**
«Alt hva I vil at menneskene skal gjøre mot eder, det skal også I gjøre imot dem.» Mat. 7, 1.
- 6. Det skinnende bud.**
«La eders lys skinne for menneskene, for at de kan se eders gode gjerninger og prise eders far som er i himmelen». Mat. 5, 16.
- 7. Det søkende bud.**
«Søk først Guds rike og hans rettferdighet». Matt. 6, 33.
- 8. Barmhjertighetens bud.**
«Vær barmhjertige, liksom eders far er barmhjertig». Luk. 6, 36.
- 9. Det høyeste bud.**
«Derfor skal I være fullkomne, liksom eders himmelske far er fullkommen». Matt. 5, 48.
- 10. Misjonsbudet.**
«Gå ut i all verden og forkynn evangeliet for all skapningen». Mark. 16, 15.
«Om noen elsker meg da holder han mine bud». Joh. 14, 23.

GODT UTVALG av
SØLVVARER
 til
BARNEDÅP
BRYLLUP
KONFIRMASJON
JOHN RØHME
 GULLSMED - ORKANGER.

7 TING Å HOLDE.

- Hold takten.** Det er viktig å holde takten når vi går i tropp eller deltar i korsang, og i det hele når vi har med andre mennesker å gjøre. Være taktløs er å være ubeskjeden og udannet.
- Hold ord.** Vær et menneske man kan lite på. Har du lovt å komme kl. 12, så kom når begge viserne peker rett opp. Hold et løfte selv om du ga det for hastet og det påfører deg tap. Hold ord.
- Hold fred.** Vær ikke trettekjær. Du bør ofte ha et døvt øre og et blindt øye, og så langt som mulig holde fred med alle mennesker. Vær fredsommelig.
- Hold munn.** Hører du noe vondt, så si det ikke etter, for taushet skader deg ikke.
- Hold tid.** Det er kjedelige mennesker som aldri har tid. Det merkeligste er at de som har mest å gjøre, alltid har tid.
- Hold orden.** Uorden er en røver som stjeler tid, penger og sinnsro fra oss. Et menneske med ordenssans er et respektabelt og godt eksempel for andre.
- Hold ut.** Det er den utholdende som vinner seier. Den som holder ut til enden, skal vinne livets krone. (Theodor Doros: «Seiervinnere»).

ER VI ÆRLIGE?

Absolutt ærlighet! sa gruppebevegelsens folk. Prøv deg selv på det ordet. Lev etter det! Og vær absolutt ærlig når du prøver deg selv. - Slik sa de.

Er vi ærlige?

Jeg tenker ikke på ærlighet i pengesaker. Det er ikke noe vanskelig å være ærlig der. I all fall ikke for de fleste av oss. Den som bedrar andre, enten det nå er samfunnet, eller det er enkeltmennesker, må jo føle det som om han har fått utøy på kroppen. Og det er meget ubehagelig å ha slike små dyr på seg, mens det er behagelig å være nyvasket og ren. - Nei, jeg tenker ikke særlig på slikt i dag. Ærlighet i pengesaker er en selvfølge for alle som ikke er skittenferdige.

Men jeg tenkte på om vi er ærlige i vårt forhold til Gud.

I.

Først må jeg få lov til å si noen ord til dem av dere som ikke er kristne. Hva er grunnen? Er du sikker på at du hører på hva din samvittighet sier deg i denne sak? Dersom du lyder samvittighetens røst - i absolutt ærlighet - er eller blir nemlig alt i orden. Det er ikke annet som ventes av et menneske enn at det skal følge sin samvittighet. Men den som ikke gjør det, blir sjelelig splittet, og de såkalte kompleksene gror som løvetann om våren i ditt sinns hage.

Dersom nå din samvittighet sier deg: det er rett at du lever med Kristus, så er det nok av ting som vil hindre deg i å følge samvittighetens tale.

La meg nevne et par av dem.

Den første hindring er frykten. At barn og meget unge mennesker absolutt vil gå kledt som sine kamerater, i det hele tatt er

redde for å skille seg ut fra de andre, er ikke noe rart. Verre er det når voksne mennesker ikke orker å være annerledes enn bekjentskapskretsen, klikken, slekten, når det gjelder dette spørsmål: Skal jeg bli Jesu disippel? Dette gjelder altså når du i din omgangskrets ikke synes å finne noen støtte for den forpliktelse som du føler er lagt på deg: du skulle være en kristen.

Nei, det er ikke lett å skille seg ut.

Kunne du forresten ikke tenke deg at en og annen av dine venner går med den samme skjulte lengsel og forpliktelse som du gjør? Det er ikke bare mulig, det er endog sannsynlig.

En hindring til vil jeg nevne. Den er - unnskyld at jeg sier det - **dovenskapen**.

Du vet jo at hvis du vil være en kristen, så blir det en revolusjon i ditt liv. Du kommer til å «change your life». Og det står vel for deg som et stort orke at du må søke å finne ut hva som er Guds vilje med deg, og hva verre er, være lydig mot den. Du må likefram gå på jakt etter dine egne synder, og med Guds hjelp bli herre over dem. Det er en fæl umak!

Og så skal dine søndager snus opp ned på. Du må endog begynne å gå til kirke. Og du som har vært vant til å dovne deg på helligdagene, eller være kjekk kar (eller kvinne) som arbeider i hagen og får deg en prat over gjerdet med likesinnede, du skal nå av sted med salmebok og synge salmer og høre preken midt på blanke søndags formiddag. Nei, og atter nei, er det noe som sier i deg. En dag i uken vil jeg ha fri!

Men det blir vanskelig for deg

å bli kvitt samvittighetens stemme.

Så kjører du vel opp med dine formentlige grunner for ikke å gi deg over til Gud. Du kan ikke greie å tro. De kristne er uenige. De kristne er dømmesyke. Prestene er så gammeldagse, de forstår ikke vår tids mennesker. Du dyrker nå Gud på din måte. Du er like god som andre. Du er egentlig bedre enn folk flest.

Så blir du gående der og rote. Inntil du følger din samvittighet. Og dermed følger en befrielse.

II.

Men så tenker jeg på oss kristne. Er vi ærlige i vår kristendom? Vår fare er noe slags hykleri. Vi har så lett for å gi oss ut for å være frommere enn vi virkelig er. Vi vil gjerne få ros for vår tro og vårt liv. Vi vil spille en rolle, få vår forfengelighet tilfredsstillt.

Er vi villige til å innrømme slike feil? Atskillige av våre skrøpeligheter innrømmer vi gjerne. Men ofte har vi vanskelig for å se nettopp vår verste synd i øynene. Svært mange av oss har en yndlingssynd. Kanskje vi ikke vil se den? Kanskje vi ser den, men ikke ønsker å bli kvitt den.

Her kommer vi alle sammen ut i den samme striden. Oppriktighet vil virke forløsende på hele vårt kristenliv.

Det står i salme 7, v. 11: Gud frelser de oppriktige av hjertet.

H. C. G.

OFFER I KIRKENE

Mai og Juni.

I Orkland kirke:

10. mai: Til Santalmisjonen kr. 91.42.

24. mai: Til Sjømannsmisjonen kr. 61.-.

Et mildt sinn.

Har dere ikke lagt merke til hvordan et bibelord plutselig kan bli levende for en igjen når vi får lese det f. eks. i en annen oversettelse? Det gikk slik med meg da jeg fikk fatt på den nye danske oversettelsen av Det nye testamente.

Det gjorde plutselig det kjente ordet i Filp. 4, 5 nytt - og nærgående for meg. På norsk står det som kjent: Eders saktmodighet bli vitterlig for alle mennesker. I den danske oversettelsen var den noe gammelmodige språkdrakt avstrefet, og ordet traff - blankt og skarpt:

«Lat alle mennesker merke, I har et mildt sind».

Den satt.

Hvor mye hadde mine omgivelser merket av det? Det gikk enda an med de snille, de sympatiske. Men hvordan hadde jeg stelt meg overfor andre som ikke alltid var så snille, så sympatiske, så enig i mine synspunkter og min handlemåte? Sett at en av kristendommens erklærte motstandere har tatt på vei, muntlig eller skriftlig, hvordan har så jeg reagert? På samme måte - hårdt, kaldt, bittert?

Det ble mange nederlag å registrere. Mange.

I Orkdal kirke:

24. mai: Til Indremisjonen kr. 105.-.

5. juni: Ved dr. Idamos besøk i Orkdal kr. 675.-.

I Orkanger kirke:

1. mai: Til Kristne Arbeideres Forbund kr. 72.25.

10. mai: Til nytestamenter til konfirmantene kr. 159.27.

15. mai: Til Santalmisjonen kr. 83.80.

24. mai: Til Den norske Sjømannsmisjon kr. 88.06.

Den dagen jeg læste dette ordet om det milde sinn, var en av de første vårdagene her inne i Oslo. Plutselig var jo våren over oss. Gjennom gatene strøk en myk og mild bris av sør og fikk alle de gamle, steinharde snøklattene til å gå i oppløsning. Så lenge nordavinden sto på holdt de urokkelig stand. Men nå kom den milde vårluften. Og vi hadde vårløysing. -

Den vårdagen ble som et levende kommentar til bibelordet.

Det er jo blitt et påfallende barskt klima for gammelmodig kristendom den senere tid. Det står mot den ganske kalde vinter. Og store deler av vårt folk ser ut til å være temmelig bunnfrosset.

- Hvordan skal vi møte denne situasjon? spør vi hverandre.

Før vi venter åndelig klimaforandring hos de andre, bør vi kanskje først spørre oss selv: «Hvordan er «klimaet» i mitt eget sinn?»

Mot verdens kulde nytter det ikke med gufs av nordavind.

Verden trenger v a r m e. M.a.o.: Milde sinn!

«Lad alle mennesker merke det». Også våre motstandere. Nettopp dem kanskje, de kalde.

Det vil merkes. De vil merke det på selve atmosfæren, ånden, som omgir oss. Og den registrerer endog meget verdslige mennesker lett. De er fabelaktige vare der! Kan vi ikke nå disse med den direkte sjelesorg, tør det være vi må gå nettopp denne «indirekte» sjelesorgs vei for å få tint opp tilfrossen hjertejord.

Så kan vi siden ta fatt - med frimodighet - med å pløye og så. Ja, med stor frimodighet. Vi har godt med såkorn. -

Men telen må først av jorda. Aller først hos meg.

Georg Johnsen, i «Vår Kirke».

GAVER TIL BLADET.

Orkland:

Ved Leergaard: Gudrun Bakk Li-um 5; Olaug Aarvik Øverby 5.

Ved John Fagerli: Ole Fosshagen 5; John Fagerli 5.

Ved Jørgen Lie: Ole O. Kårmo 5; John Ljøkjell 10.

Ved Nils Ofstad: Fredrik Skjervø 10; P. A. Hong slo 5; John Rise 5; Ola Lomundal 3; Torstein Solås 5; Johan F. Svorkmo 5; Johan N. Grø 5; John Wuttudal 5; Rasmus Simoshaug 5; Einar Haugnes 5; Ragnhild Hoston 4; Jens Indergård 5; Alf Kvernvik 10; Ola O. Monseth 5.

Ved Jo M. Asbøll: Karen Rønningsbakk 10.

Orkanger:

Ved Anton Hoff: Martin Gjønnes 5; Martin Mathisen 5; Anne Marta Paulset 5; Hans Skjenald 5; Fredrikke Soligård 5; M. O. Rønning 5; Sigrd Krognen 5; Karen Hognes 5; Ole Hoff 5; Anton Hoff 5; E. 2.

Ved Olav Olsen: Bjarne Røhme 5; Johan K. Røhmesmo 5; Anton Rikstad 5; Åsmund Årland 5; «Orkanger Vel» 10; lærere v. Orkanger folkeskole 40.

Ved s. Aagot Akseth: Ellen Richter 5; Berit Sjulsvik 3; Unevnt 2.

Utenbygds 5.

Orkdal:

Ved Ingeborg Krogstad: Peder H. Kvåle 5; Mikal Ustad 5; Peder Wolden 5; Asbjørn Hoås 5; Ivar Hollum 5; Berit Neraunet 5; Ole Tronvold 5; Anders Fossbakk 5; Martin Koksæter 5; Marit P. Advending 5; Mette Skarholt 5; Johanna Holte 5; Dorthea Kirkaune 5; Ivar Wolden 5; John O. Haugen 5; Anders L. Sundli 5; Olaf Morken 5; Peder Neraune 5; Lars Mellingsæter 5; Nils Solbakken 5; Martin Dørdal Skoleby 5; Ola Staveli 5; Gjertrud Vuttudal 5; Ingeborg Krogstad 5; J. P. Ekli 10; J. Sundland 5; Martin Ebbesen 5; Ole Lefstadaune 5; Martin Wold 5; Ingvald Kvernød 5; Kristian Dahl 5; Erling Fagerholt 10; Berit Sveli 5; Bernt Ustmo 5; Anders Klefsås 5; Sivert Kvålvold 5; Peder Sveeggen 5; Nils Sølberg 5; M. E. 10; Erling Årvik 5; Martin Løkken 5.

Ved Signe Berg: Signe Tangvik 5; Signe Berg 5; Maren Thomassen 5; Torbjørn Thomassen 5.

Ved Edv. Sletvold: Ole S. Andøl 4; Jon Elvbakken 5; Arne Flåskog 5;

Anders Reitan 5; s. Emelie 5; Gabriel Andersen 5.

FRA KIRKEBOKEN.

DØPTE i mai.

I Orkland kirke: 3. mai: Aud Johanne Smedhaug f. 12-2 53. 24. mai: Janne Margrete Kristiansen f. 27-11 52. 25. mai: Ingvar Skjervø f. 5-4 53. Bjørg Mosbakk f. 11-3 53.

I Orkdal kirke: 3. mai: Ottar Melkild Solem (Orkland) f. 20-3 53; Kjell Ivar Gumdal f. 25-2 53; Anne Grete Hukkelås (Hølonde) f. 18-2 53. 10. mai: Gjermund Moe f. 1-4 53; Laila Sofie Fandrem f. 16-3 53; Birgit Skjetne f. 8-2 53. 14. mai: Randi Selnes f. 23-2 53. 25. mai: Lars Harald Fredriksen f. 10-8 52; Borger Strand f. 4-5 53; Kari Aunemo f. 27-3 53; Inger Johanne Haldogard f. 21-4 53.

I Orkanger kirke: 3. mai: Erik Skogås f. 25-3 53; 24. mai: John Olaf Antonsen f. 25-4 53; Ole Johan Hansen f. 22-4 53; Tove Johanne Haugan (Orkdal) f. 23-2 53. 25. mai: Elin Korsen f. 26-3 53; Heidi Korsen f. 26-3 53.

VIGDE i mai.

I Orkland: 22. mai: (vigd i Trondheim) Jostein Liøkelsøy og Idun Oddveig Kvåle, begge Orkland.

23. mai: (vigd i Åfjord) Magne Anstein Moen, Orkland og Birgit Wighammer, Åfjord.

24. mai: Ragnar Sande og Ester Stauroset, begge Åndalsnes.

I Orkdal: 23. mai: Arnt Øyen og Eldbjørg Kvålvoll, begge Orkdal.

30. mai: Edvard Forvemo, Orkdal og Gjertrud Hoston, Orkland.

I Orkanger: 9. mai: John Birger Varlov Korsen og Borghild Fikke, begge Orkanger; Mikal Krokdal, Orkdal og Åsgerd Skjenald, Trondheim. 30. mai: Jahn Arnfinn Kvarsnes og Greta Pauline Blåsmo, begge Orkanger.

DØDE i mai.

I Orkland: 13. mai: ug. småbruker Karl Thuseth f. 15-7 1909 (død på Sentralsykehuset i Trondheim, begravet i Trondheim). 17. mai: Bodil Reidun Aa f. 11-3 1953. 25. mai: Elen Ingebrigtsdtr. Holthe f. Aarli f. 16-11 1860.

I Orkdal: 7. mai: Ole Jonsen Vormdøl, Bodø f. 6-8 1951, begr. Orkdal. 22. mai: Ole Petter Asbjørnslett f. 19-8 1890. 25. mai: Ingebrigt Jonsen

Fossen f. 4-6 1866. 26. mai: Anne Olsdtr. Muhle f. 20-7 1871.

I Orkanger: 25. mai: Ingebrigt Fossen f. 4-6 1866.

DØPTE i juni.

I Orkland kirke: Ingen.

I Orkdal kirke: 7. juni: Ingar Erling Blomli f. 18-4 53; Tor Arne Vassli f. 3-3 53; Jorhild Eklid f. 1-4 53; Anne Kristin Andersson f. 30-4 53. 21. juni: Fred Reitan f. 20-3 53; Bjarne Lund f. 23-3 53; Gunnar Harsvik f. 5-4 53; Britt Anne Voldvik (Orkanger) f. 18-5-53; Unni Rossvold (Orkanger) f. 21-3 53. 28. juni: Inge Aarli Ingebrigtsen (Orkland) f. 26-5 53; Kjell Kråkenes f. 9-5 53; Oddveig Kristine Kvakland f. 2-4 53.

I Orkanger kirke: 7. juni: Geir Harry Arntsen f. 3-4 53; Anne Krogstad f. 14-3 53; stadfest. Maja Krogstad f. 14-3, hjd. 16-3; May Røhmesmo f. 1-5 53; Sølvi Tretøy f. 24-4 53. 14. juni: Helge Larsen f. 19-4 53; Reidar Volden f. 8-4 53.

VIGDE i juni.

I Orkland: 27. juni: Henrik Hoston og Inga Midtlyng, begge Orkland; Thor Arnulf Thalseth, Trondheim og Reidun Andreasdtr. Rønning, Orkland.

I Orkdal: 13. juni: Arnt Blomli og Lilly Oddfrid Buan, begge Orkdal. 20. juni: Ole Byamo og Birgitte Reinås, begge Orkdal. 27. juni: Trygve Torjul og Klara Dørdal, begge Orkdal; Noralf Margido Hestnes og Gyda Ansnes, begge Orkdal.

I Orkanger: 6. juni: Martin Andreas Lund og Bjørg Lydia Øien, begge Orkanger; Joar Monrad Berg, Børsa og Elin Olive Øien, Orkanger. 13. juni: Leif Bakken og Hjørdis Johanne Sulen, begge Orkanger; Olav Solem og Oddveig Lilly Smedhaug, begge Orkanger.

DØDE i juni.

I Orkland: Ingen.

I Orkdal: 11. juni: Ole Stolpnes (død på Svalbard) f. 28-11 1909. 30. juni: Anders Johanessen Sten f. 21-6 1872.

I Orkanger: 2. juni: Alfred Anderssen Mæhlen f. 31-10 1906. 12. juni: Anne Kristin Karlsen f. 4-10 1952. 23. juni: Ingeborg Dorthea Hogstad f. 19-8 1902.